СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РІК LVIII. Ч. 86. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 15-го КВІТНЯ 1950. — No. 86. JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 15, 1950. VOL. LVIII.

П'ЯТЬ ЦЕНТІВ в Злуч. Дер. Америки СІМ ЦЕНТІВ Закордоном — Тел. „Свободи": BErgen 4-0807, 4-0237 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 — FIVE CENTS in the U. S. of America SEVEN CENTS Elsewhere

ТРУМАН ПРО ДОБРОБУТ НАЦІЇ Й ПОЛОЖЕННЯ СВІТУ

Вашингтон, 12 квітня. — У 222-ій пресовій конференції, яку він відбув з нагоди пятої річниці обняття влади після смерти президента Франклина Д. Рузвелта, президент Гері С. Труман згадав про економічне положення Злучених Держав і цілого глюбу. На його думку Злучені Держави перейшли найгладше післявоєнну кризу з усіх подібних криз у минулому і тепер находяться на вершку економічного добробуту. Він завважав, що це не є заслуга президента, одначе він брав теж участь у наладнанні справ й тому йому можна приписати заслугу за цей добробут. Впарі з поворотом добробуту в Америці поправляються теж відносини в цілому світі і теперішнє положення є безперечно краще ніж було по війні в 1946 р.

ГУБ. ДЮЇ ПРОТИ ЕКОНОМІЧНОЇ КОНТРОЛІ УРЯДУ.

Принстон, у стейті Ню Джерзі. — Губернатор стейту Ню Йорк і перепавший кандидат при виборах на президента Злучених Держав, Томас Е. Дюї, натаврував „великий уряд", що його створила Демократична партія при допомозі теперішньої адміністрації і візвав населення до плекання традиції особистої ініціятиви в бизнесі та розвязування домашніх проблем на підставі громадянської праці. „Провід Демократичної партії вірить що майже всі проблеми можна розвязати при допомозі федеральних фондів та під федеральною контролею. Республіканська партія пробує наперед розвязувати проблеми на місцевій базі і то добровільно через громадську діяльність та прилюдну опінію. Щойно, як такі способи не є вистачальні, тоді треба шукати розвязки при допомозі місцевого уряду, дальше стейтового, аж вкінці федерального" — оце погляди Дюї, висловлені в лекції, яку він дав на закінчення цілої низки лекцій, улаштованих фундацією Вилсона. Дюї привітав теж поворот до двопартійної системи в закордонних справах. Точніше обговорив Дюї справи фармерські, робітничі і природного здоровя з республіканської точки погляду.

ТРУМАН ВИБИРАЄТЬСЯ В ДОРОГУ ДО СТЕЙТАХ.

З початком місяця травня президент Труман вибирається в подорож до стейту Вашингтон на Західному побережжі, де має відкрити таму на ріці Колумбія. Підчас подорожі він виголосить велику політичну промову в Шікаго, а крім того яких 60 малих промов на залізничних перестанках.

СЕСТРИ, ЩО ЖИЛИ З ДОПОМОГИ, ПУСТИЛИСЯ В ПОДОРОЖ ДО ЕВРОПИ.

Ню Йорк.—Дві бідні сестри, які не мали з чого прожити, діставали тижневу допомогу з бюра Прилюдної Добродійности. Минулої осени вони пустилися в подорож до Швайцарії, а коли їм там забракло грошей, вони зажадали, щоб їм прислали чеки на допомогу з Ню Йорку. Департамент відмовився, одначе консулат заплатив обом сестрам подорож до Америки і вони щойно приїхали додому.

20 СТЕЙТІВ СКЛАДАЮТЬ ПЛЯНИ ЦИВІЛЬНОЇ ОБОРОНИ.

Представники 20 стейтів і Дистрикту Колумбія відбули зїзд у Ню Йорку для створення постійної організації цивільної оборони на випадок ворожого нападу на Америку. Нарадам, які відбулися в Оптавн Клюбі, проводив Пол Ларсен, директор Бюра Цивільної Мобілізації з Вашингтону. Він заявив, що організація цивільної оборони ще не є пильна, одначе пильною є відчування її потреби. Інтересною була його заява, що „Вашингтон залишиться столицею нації без огляду на те, що станеться. Ми не маємо плянів для перенесення усіх урядових бюр на випадок війни". На запит, на скільки уряд вже готовий на атомову атаку, він відповів: „Ми більше готові ніж були перед роком, одначе ми ще не такі готові, як будемо за рік". Нова організація, яку [illegible] на нарадах, названо [illegible]ери Конференс оф Стейт Сивил Дефенс Діректорс". Її головою вибраний Лінард Дрейфус з Ню Джерзі. Конференція застановлялася нат перенесенням промислових установ з великих середовищ у різні сторони країни і над постачанням життєвих засобів на випадок нападу.

50,000 РЕЗЕРВІСТІВ НА ВПРАВАХ БІЖУЧОГО РОКУ.

Вашингтон. — Армія оприлюднює, що від місяця травня до місяця вересня коло 50,000 резервових офіцерів і вислужених вояків візьмуть участь у військових вправах в різних таборах. Першенство мають такі, що належать до Корпусу Резерви. Армія поставила засаду, щоб вправи відбувалися якнайближче дому кожного резервіста. Минулого літа відбуло вишкіл 30,000 резервістів.

СНІГ ПІСЛЯ РОЗСИПАННЯ „СУХОГО ЛЕДУ".

У середущій частині стейту Ню Йорку розпилено в повітрі спорошкований „сухий лід", який виробляється хемічним способом. Це зробила комісія міста Ню Йорку, яка надіється викликати штучний дощ в тих околицях для наповнення водних збірників, які постачають води для міста. Після розсипання леду в хмарах, упав сніг недалеко збірника Ашокан. Голова виправи, д-р Волес Говел, заявив, що він не приписує собі заслуги за цей сніг. Фактом є, що в стейті Ню Йорку й в сусідних впав обильний сніг в четвер вночі або в пятницю ранком 14 квітня. Це справжня рідкість в половині місяця квітня.

НОВИЙ ВИНАХІД ПОБІЛЬШУЄ ТИСІЧКРАТНО ЖИТТЄВИЙ ПРОЦЕС.

Філаделфія, Па. — На конвенції Американського Хемічного Товариства виявлено, що вже є винахід, який побільшує предмети тисяч разів. Він придатний для прослідження малесеньких животин, що їх в науці називають ензимами. Вони менші ніж бацилі.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ ШТАБ ДЛЯ СТРАТЕГІЇ У ХОЛОДНІЙ ВІЙНІ

Вашингтон, 12 квітня. — Секретар стейту Дін Ачесон рішив вкінці покликати до життя верховний Стратегічний Комітет, тобто генеральний штаб для провірки, координації й всебічного нагляду над американською закордонною політикою. Завданням такого штабу буде складання стратегії Злучених Держав у холодній війні в такий спосіб, щоб Америка не тільки протиділала советській ініціятиві, але виказувала свою діяльність. Стратегічний комітет буде теж наглядати, щоб діяння американських урядовців у всіх закутинах світу були послідовні і щоб ці діяння мали на меті підтримувати далекосяжні цілі американської закордонної політики. Головою комітету буде загальний амбасадор д-р Филип С. Джесуп, а з ним будуть співпрацювати голова комісії плянування в департаменті стейту — Пол Ніце й асистент для прилюдних справ — Едвард Барет. Звичайно на засіданнях комітету буде приявний секретар стейту Ачесон і підсекретар Джеймс Веб. Теж республіканський дорадник Джан Фостер Доллес буде брати участь у працях комітету.

ПЛЯН КОМУНІСТІВ ЗАГАРБАТИ АЗІЮ ЧЕРЕЗ РОБІТНИЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

Вашингтон. — Урядові чинники виявили, що комуністи склали плян совєтського походу на Азію й Австралію через робітничі організації. Під заслоною недавно відбутої Азійської Конференції Робітничих Юній переведено цілу низку тайних нарад під проводом совєтських агентів. Ціллю тих нарад було складення пляну для контролі торговельного руху, який має бути ведений юніями в Індії, Пакістані, Південносхідній Азії, в Филипінах, а можливо теж і в Японії. Під совєтською контролею робітничі організації почнуть саботаж Четвертої точки інавгураційної промови Трумана, щоб стримувати військові і ін. посилки до Південної Азії, паралізувати комунікації в Індії і переводити інші піввійськові потягнення. У такий спосіб створено в Азії регіональний Комінформ для Далекого Сходу.

ПРЕЗИДЕНТ ЧІЛЕ ПРО ЗАБОРОНУ КОМУНІЗМУ

Вашингтон. — Президент Чілеле, Ґабріель Ґонзалес Віделя, який перебуває як державний гість у Злучених Державах, виголосив промову до сенату, а в ній заявив, що такі люди, які проповідують знищення демократичної системи правління й постійно слухають закордонних диктаторських влади, не мають права до парляментарної репрезентації. З таких причин поставлено поза законом Комуністичну партію в Чіле. Покликуючись на свій довгий досвід, Віделя сказав, що опозиція повинна бути не тільки в парляментах, але й у самих партіях, якщо хто хоче бачити справжнє діяння демократії. Віделі відповів по еспанськи сенатор Денніс Чавез, який репрезентує стейт Ню Мексико.

НАЙБІЛЬШЕ МІСТО МАЄ ПРИЗНАКИ СЕЛА

Ню Йорк. — Найбільше місто в світі виказує признаки села, як це виявилося з дотеперішньої праці цензових урядовців. Вони найшли на території міста Ню Йорку 38 фарм.

АМЕРИКА ЗМЕНШУЄ ПЕРСОНАЛ СВОЇХ МІСІЙ У ВАРШАВІ

Варшава, 14 квітня. — На домагання польського уряду, уряд Злучених Держав погодився зменшити штаб своїх військового, морського і авіяційного аташе у Варшаві до вісімох старшин. Тим самим ці штаби, які раніше мали 17 осіб, тепер зменшено більше ніж на половину. Державний департамент, приймаючи польське домагання, звернув уваги польському урядові, що кількість доданого до закордонних амбасад персоналу не обмежується ані не визначається жадним міжнародним законом та що польське домагання виразно виявляє вороже ставлення до американського представництва.

ЗАСУДИЛИ УРЯДНИКІВ АМЕРИКАНСЬКОЇ АМБАСАДИ В ПРАЗІ

Прага, 14 квітня. — Вчора тут проголошено вирок на двох чеських урядників місцевої американської амбасади, засуджуючи їх на кару увязнення 15 і 18 років. Між засудженими є одна дівчина. Обох підсудних обвинувачувано в „шпигунстві" на користь Злучених Держав та за недонесення чеським властям „відомої їм підготовки найвищої зради проти держави". Обоє підсудні мали признатися до вини частинно.

САБОТАЖ В НОРВЕЖСЬКІЙ АРМІЇ.

Осло, Норвегія, 14. квітня. — В північній частині країни норвежська армія відбуває тепер свої воєнні вправи, під час яких трапився випадок саботажу, що хвилево припинив рух всіх автомашин, що беруть участь в маневрах. Виявилося, що в збірники газоліни хтось насипав сукру. Виновників ще не стверджено.

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ ПРИГОТОВЛЯЄ ВІДПОВІДЬ НА СОВЄТСЬКУ НОТУ

Вашингтон, 14. квітня. — Державний департамент приготовляє формальну відповідь на совєтську дипломатичну ноту, в якій обвинувачується, що бомбардувальник американської авіяції В-29 летів через совєтську територію та обстрілював групу совєтських боєвих літаків. Проте, заки нота буде доручена совєтському урядові, державний департамент сподівається одержати від департаменту оборони всі відомі про цей випадок факти. Президент Труман на пресовій конференції відмовився від коментарів на цю тему, стверджуючи тільки, що випадок ще є в стадії доходження. В міжчасі, державний департамент потвердив одержання шведської ноти з протестом проти порушення шведської території американськими літаками під час пошукувань за пропавшим Прайветіром. З Копенгаґен, Данія, повідомляють, що там прибув командант американської авіяції у Вісбаден, ген. Чарлз Ф. Борн, з метою познайомитись безпосередньо з пошукуваннями за пропавшим літаком, в яких бере участь 31 американських, 4 данські та деяка кількість шведських літаків, до яких має прилучитися ще дальших чотири американські суперфортеці. Ген. Борн заявив, що пошукування провадитимуться так довго, доки справа не буде вияснена.

50,000 НОВИХ ЗАТРУДНЕНЬ В ЗАХІДНОМУ БЕРЛІНІ

Берлін, 14. кквітня. — Західні сектори цього міста починають в найближчий понеділок велику програму нових праць в рямках боротьби проти безробіття. Поверх 50,000 робітнкків дістануть затруднення при публичних роботах.

2,532,652 ЧЛЕНІВ КОМУНІСТИЧНОЇ ПАРТІЇ В ІТАЛІЇ

Рим, 14 квітня. — Секретаріят комуністичної партії в Італії повідомив, що кількість її членів виносить тепер 2,532,252 членів, отже на 172,406 більше, в порівнанні зі станом з 28-го лютого.

ПРЕЗИДЕНТ ЗА ҐЛЬОБАЛЬНУ ПОЛІТИКУ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ

Президент Труман прийняв на розмові членів американської організації, що підтримує Виховну, Наукову й Культурну Комісію Обєднаних Держав („Юнеско"). При цій нагоді президент висловив надію, що О. Д. вкінці осягнуть бажані цілі й доведуть до постійного миру. Для допомоги О. Д. Злучені Держави мусять вести закордонну політику на ґльобальні розміри, пригадував Труман.

СТАНДИРАЗАЦІЯ ЛЕТУНСЬКОГО ВИШКОЛУ КРАЇН БРЮСЕЛЬСЬКОГО ПАКТУ

Лондон, — 14 квітня. — З військових джерел тут повідомлено, що Британія, Франція, Бельгія і Голандія тепер переводять повну стандаризацію вишколу свого військово-авіяційного персоналу, так що всі ці країни тепер творитимуть одну повітряну силу. П'ятий партнер Брюсельського військового союзу, Люксембург, в цю стандаризацію не включений, бо він не має авіяції.

ЗАХІДНІ ДИПЛОМАТИ НАРАДЖУЮТЬСЯ В СПРАВІ ТРІЄСТУ.

Београд, 14. квітня. — Керівники американської, британської і французької дипломатичних місій в столиці Югославії відбули вчора наради в справі заповідженого вже ними спільного демарше перед югославським урядом у звязку з Трієстом. Західні аліянти, як відомо, два роки тому підписали спільну деклярацію, обстоюючи думку, що ціла територія Трієсту повинна вернутися під італійську суверенність.

МОСКОВСЬКА ПРОПАГАНДА ЗАГОСТРЮЄ ЛЕТУНСЬКИЙ ВИПАДОК НАД БАЛТИКОМ

„ПРАВДА" ПРО „ТЕМНІ ДІЛА АМЕРИКАНСЬКИХ АВАНТЮРНИКІВ"; ПОШУКУВАННЯ ЗА ПРОПАВШИМ ЛІТАКОМ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ.

Москва, 14 квітня. — Московська пропаганда в останніх днях віддає найбільше уваги суботішньому випадкові над Балтиком, під час якого мало прийти — згідно зі совєтськими твердженнями — до виміни стрілів між американським бомбардувальником та групою совєтських боєвих літаків. В совєтській версії, американський літак мав загнатися 13 миль вглиб совєтської території в Латвії та відкрити вогонь на групу совєтських боєвих літаків, що намагалося заставити його до висадки. Совєтські літаки мали відповісти вогнем і тоді американський літак „зник над Балтиком". З американського боку стверджується, що в тому самому часі пропав безслідно неозброєний Прайветір, що був в дорозі з Німеччини до Данії. Над Балтиком в районі Борнгольму продовжуються інтензивні пошукування слідів пропавшого літака. Тимчасом московська пропаганда, беручи за базу протестаційну ноту міністра Вишинського, заговорила всіми голосами, надаючи випадкові максимального значення і навіть добачуючи в ньому можливість війни. Партійна „Правда" в дво-шпальтовій статті на першій сторінці та під заголовком „Темні діла американських авантюрників" твердить, що „нахабні американські летуни дістали належну лекцію" та в додатку передруковує подиктовані Кремлем комуністичні голоси закордонної преси, в яких випадок називається „американською провокацією". „Правда" намагається доказувати, що Злучені Держави не тільки порушили міжнародне право у звязку з появою американського літака над латвійською територією, яу Совєти вважають „своєю", але ще й опісля, в пошукуванні за пропавшим літаком, допустилися цілої серії порушень суверенности Скандинавських країн. Совєтські настрої після випадку над Балтиком ще маркантніше віддзеркалюються в статті „Оборона батьківщини — священним обовязком совєтських вояків", надрукованій у військовій „Красній Звєзді". В статті звертається увагу на воєнну загрозу і підкреслюється самозрозумілі в кожній іншій країні патріотичні обовязки війська. Випадок над Балтиком називається „американською провокацією" та намаганням „закрити сліди нахабної розвідки". Зі совєтських пропагандивних тверджень можна прийти до висновку, що справа йде справді про пропавший Прайветір американської Нейві, хоча там промовчується факт, що він був необзброєний та не міг „відкрити вогню", як це стверджується в совєтській ноті і пропаґанді, використовуючи це не тільки для виправдання совєтських стрілів, але й до нахабних нападів на Америку. Кремль повідомив про нагородження чотирьох совєтських летунів, які стріляли в безборонний американський літак, орденами червоного прапору за „доблесне виконання свого обовязку".

СПОКІЙНЕ ВИВАНТАЖЕННЯ АМЕРИКАНСЬКОЇ ЗБРОЇ НА ФРАНЦУЗЬКОМУ КОНТИНЕНТІ.

Шербург, 14 квітня. — До цього порту, що є рівночасно французькою військовою базою, заплив вчора перший корабель з посилкою американської зброї для Франції в рямках Атлантійського Пакту. Попередні посилки розвантажувано у французькій Африці. Не зважаючи на всі комуністичні погрози і пропаганду, вивантажування зброї відбулося цілком спокійно і протягом деякого часу 60 американських гармат і гавбиць та відповідна кількість іншої зброї вже були перевантажені на потяги, що під сильною військовою ескортою відїхали в неозначеному напрямі. Між 150 винайменими робітниками, що розвантажували корабель, комуністи пробували поширювати розкидки зі закликом, щоб покинути працю. Робітники подерли розкидки та кинули в море.

В РИМІ ЗААРЕШТОВАНО 300 БОЛЬШЕВИКІВ.

Рим, 14 квітня. — Місцева поліція раарештувала вчора около 300 осіб, які намагалися демонструвати біля американської амбасади. Демонстранти мали транспаренти і розкидки з відомими комуністичними твердженнями проти посилки американської зброї для Італії, та звязуючи американську політику з Ватиканом у спільних „намаганнях нападу на Совєтський Союз".

НОВІ ПРОПОЗИЦІЇ ПОЛАГОДЖЕННЯ КОРОЛІВСЬКОЇ КРИЗИ В БЕЛЬГІЇ.

Брюсель, 14 квітня. — Призначений премієром д-р Поль ван Зееланд відвідав вчора знову короля Леопольда в його віллі в Швайцарії і мав запропонувати йому таку нову розвязку теперішньої кризі, у звязку з рішенням плебісциту про поворот короля: Леопольд мав би негайно вернутися до Бельгії, але там держатися в тіні, висуваючи на перший плян свого сина і престолонаслідника, Бодуїна. У вересні 1951-го року, як Бодуїн досягне свого повноліття, парлямент мав би вирішити, чи Леопольд має залишитися королем чи абдикувати в користь свого сина.

ЗАПОВІДАЮТЬ РЕЗИГНАЦІЮ ВЕНІЗЕЛЬОСА.

Атени, 14 квітня. — З цілого ряду фактів тут робиться висновок, що премієр грецького уряду, Софоклес Венізельос, в найближчому часі думає поширити демократичну базу свого уряду, злучившись з лібералами центральних груп і передаючи премієрство їх провідникові, ген. Плястерасові. В останній публичній деклярації Плястраса говориться вже теж про „патріотизм та національні заслуги" Венізельоса.

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sunday, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Сити і закордоном:		Foreign and Jersey City Hates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$ 5.25
На пів року	$ 5.25	Three months	$ 2.75
Число з понеділка (з англійською частиною):		Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):	
На рік	$2.50	One year	$2.50
На пів року	$1.50	Six months	$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

„АДРЕСА НЕВІДОМА"

Відомий американський журналіст-ліберал, д-р Френк Кінґдон, статті якого появляються кожного дня у сотках часописів по цілій Америці, почав тому два тижні свою чергову статтю словами „Адреса невідома". Пише, що пригадує собі, як то колись поверталась письма з Німеччини з такими словами, вибитими печаткою на листах. Тепер, пише він, надходять такі письма теж і „з Росії"...

Кінґдон не є сьогодні тим, чим був тоді, коли добре добачував націстівські злочиниш але не добачував кремлівських. В тому самому часі, коли до американських жидів вертали назад письма, що вони їх висилали до своєї рідні чи знайомих у гітлерівській Німеччині, бо адресат уже був позбавлений життя, вертали назад письма теж і з СССР, теж з тою самою написю і з тої самої причини. Особливо багато було таких письм з підсовєтської України. Але навіть Кінґдон та йому подібні не звертали тоді на них уваги, зокрема на ці останні. Люди гинули тоді мільйонами під владою Сталіна, як гинули під владою Гітлєра. „Адреса невідома" чи „Адресат невідомий" були і тоді звичайною написю на повернених листах, висиланих до рідні чи знайомих в Україні. Навіть не можна було нераз довідатись, чи є ще хтось живий у цілому селі, з якого походили ті чи другі американські українці. Але як мало було тоді людей в Америці, щоб такими справами цікавились? Які були тоді газети, що вірили б у такі речі й давали місце на їх проголошення та вияснення?

Сьогодні, як бачимо, вже зайшли зміни, але не в усім. Д-р Кінґдон написав свою статтю, як треба догадуватись, на тій підставі, що йому показав хтось з американських жидів листа, висланого до когось з жидів у Львові. Цей лист повернено з написю „Адреса невідома". З цього приводу Кінґдон пише, що „Лембурґ" (себто Львів!) став тепер „символом", бо з нього надходять тепер листи, що вказують, що там діються тепер зо жидами ті самі злочини, яких допускався на жидах Гітлєр та що те, що є тепер у „Лембурґу", діється „в цілій Росії". Комунізм, кінчить Кінґдон, не є так „проти-католицьким, проти-релігійним, чи проти-жидівським", як є головно проти свободи і тому він є загально-людським ворогом.

Думаємо, що цю статтю Кінґдона читали теж і американські українці в різних газетах і в різних містах, бо це синдикована стаття. Тільки не знаємо, чи був хтось такий, що погратулював би Кінґдонові за добру статтю, а одночасно звернув йому увагу, скільки то вже десятків років повертаються листи американським українцям з українських земель теж з написю „Адреса невідома". Це знов означає у зрозумілій мові, що окупантська московсько-большевицька влада винищила вже давно мільйони невинних людей, одних вбиваючи, а других висилаючи на Сибір на певну смерть, себто на невільничу працю.

Тепер є добра нагода ці речі вияснити, а теж є надія, що нами написане буде прочитане, повірене, а навіть і надруковане. Виконати це завдання мусимо ми всі й по всіх більших і менших містах, де тільки живемо. Ніхто з нас одинцем, ні теж ніяке „інформаційне бюро" того всього не подолає. Тому ввесь свідомий загал мусить тут доложити свого труду, бо тільки тоді буде надія, що проб'ємо шлях правді про Україну та український нарід теж і в Америці.

Стріли над Балтиком

Наладованим воєнним напруженням міжнародним повітрям сколихнули в останньому совєтські стріли над Балтиком, ціллю яких був американський літак. Випадок ще не цілком вияснений. Совєтський міністер закордонних справ А. Вишинський, передав американському амбасадорові в Москві, адміралові А. Кіркові, дипломатичну ноту, протестуючи проти здогадного нарушення американським бомбардувальником совєтської території, яку — до речі — Злучені Держави совєтською не визнають. Рівночасно совєтське офіціяльне агентство передало обширне повідомлення, мовляв, американський бомбардувальник типу суперфортеці В-29 загнався 13 миль на вкриту совєтськими воєнними базами територію Латвії та відкрив вогонь на групу совєтських боєвих літаків, як ті намагалися заставити його до висадки. Совєтські літаки — стверджується в совєтському повідомленні — відповіли на американські стріли своїми стрілами і американський літак „зник в напрямку Балтійського Моря".

Департамент оборони у Вашинґтоні — в хвилині як пишемо ці рядки — не зайняв ще до цего повідомлення офіціяльного становища. Передано тільки повідомлення генерального штабу авіяції, що жаден бомбардувальник типу В-29 не пропав і нігде не був обстрілюваний. Натомість генеральний штаб Нейві повідомив про брак вістки щодо одного літака типу Прайветір В-24, який був у рутиновому вишкільному леті з Вісбаден в Німеччині до Копенгаґен в Данії власне в тому самому часі, коли мав трапитися повідомлений Совєтами випадок. Проте, Нейві стверджує, що літак рішучо не був озброєний і не міг ані відкрити вогню ані відповідати вогнем на вогонь з іншого літака. В совєтському повідомленні говориться про кулеметний вогонь. На пропавшому американському літаку було разом десять осіб залоги.

Американська авіяція і нейві в Европі, при співпраці данських та інших рятункових літаків і кораблів, докладає всіх зусиль, щоби вияснити час, місце і причини зникнення пропавшого літака. Від висліду цього слідства, правдоподібно, залежатиме американська відповідь на совєтську ноту та взагалі полагодження цего критичного випадку. Беручи до уваги факт, що того роду випадки Атлантійський Пакт означує як акти аґресії, проти якої Пакт звернений, насувається питання: чи цей випадок може бути причиною до війни?

Відповідь на це є недвозначна: без сумніву може. Звичайно, таким випадкам в інших обставинах та між іншими сусідами навіть не приділювано б більшої уваги. Насамперед, такі випадки тоді були б взагалі неможливі. Інакше мається справа у американсько-совєтському відношенні та ще й в самому розгарі холодної війни. В цьому конкретному випадку справа залежить ще від висліду доходжень та детайлічного ствердження про який американський літак є мова та як випадок виглядав насправді. На цю тему є все ще тільки припущення.

В кожному разі, в поінформованих колах вважають, що без огляду на кінцевий вислід слідства, тепер досить неправдоподібне, хоча й не виключене, щоб цей випадок міг стати причиною війни. Діло в тому, що Совєти ще до неї не цілком приготовані. Натомість, справа могла б виглядати найбільш критично, якщо б такий випадок трапився, скажімо, за приблизно два роки від сьогодні. Втікачі зі совєтських країн, західна розвідка та всі інші повідомлення стверджують однозгідно гарячкову совєтську підготовку до війни. Совєтські фабрики мільйонами каторжних рук день і ніч продукують — зброю. Безнастанно магазинується консервовані харчі і одяги. Прикордонні та приморські райони перемінюються в суцільні фортеці та військові бази. Переводиться безпощадну чистку неблагонадійних елементів в усіх совєтських країнах і рівночасно мільйонами фондів і безнастанними інструкціями оживлюється підривну роботу комуністичних п'ятих колон в інших країнах. Продукція та магазинування атомової зброї є дуже правдоподібним здогадом.

Ще рік-два тому Кремль міг покладати надії на захоплення бодай центральної і західної Европи виключно при допомозі комуністичних п'ятих колон, як це зроблено в Чехословаччині, і без прямої військової інтервенції. Сьогодні ці надії Москва мусіла безповоротно втратити, на підставі розвитку в Західній Німеччині, Австрії, Італії та Франції. Що більше, навіть розвиток в самих сателітських країнах мусів переконати Москву, що дальше без „визвольного походу" совєтських військ таки не обійдеться. Отже, гарячкова підготовка до війни має свої причини і цілі.

В цьому загальному положенні видвигається чотири найголовніші розвитки-факти за останній час: Совєтський неуспіх в Берліні і бунт Тіта, сформування Атлантійського пакту, совєтська перемога в Китаю та совєтський успіх в ділянці атомової зброї. Це з черги виявляє безнадійність совєтських плянів здобути Европу без прямої військової інтервенції, як з другого боку мусить переконувати Кремль, що він має настільки вигляди на успіх в безсумнівно вирішеній ним новій війні, наскільки йому пощастить в найкоротшому часі зрівноважити і переважити воєнну силу Заходу. Евентуальну можливість такого зрівнання, якщо воно взагалі можливе, не передбачується швидше, як за приблизно два роки, тоді як завершення оборонної підготовки в рямках Атлантійського Пакту розраховано на п'ять років. Тим самим рік 1952 вважається найбільш критичним в евентуальній совєтській аґресії, для якої легко можна б використати подібні стріли, як це тепер трапились над Балтиком.

Л. Грушенко.

Одна шкільна читанка в совєтській „демократії"

Бувший американський амбасадор у Москві, генерал Волтер Бедел Смит, згадує у своїх спогадах і про те, як совєтська влада виховує своє молоде покоління. Він пише, що „совєтську дитину навчають, що Совєтський Союз, це єдина держава, яка представляє демократію і яка стоїть в обороні права, справедливости і миру. Совєтська виховна система призначена на те, щоб запевнити тривкість комуністичної партії". Український нарід на рідних землях вже пізнав совєтську виховну систему на власній шкірі, але в Америці дехто, може, буде сумніватися, чи американський генерал написав правду, тому добре буде подивитися на те, як виглядає одна шкільна читанка, ніби то українська, що призначена для четвертої кляси, це значить за совєтською шкільною системою, для дітей, що покінчили одинадцятий рік життя.

Книжка та називається **„Літературна читанка для IV. кляси"**. Видання п'ятнадцяте. Склав її М. Миронов, й видало „Державне Учбово-Педагогічне Видавництво „Радянська Школа" в Києві 1949 року. Книжка має 336 сторінок.

Читанка призначена для українських дітей, але поруч українських авторів у ній вміщені твори і таких неукраїнських авторів, як Щукіна, Некрасов, Ґорький (5), Пушкін (3), Л. Толстой (3), Туманян, М. Островський (2), Григорєв (2), В. Василевська (2), Гасем Махуті, М. Ульянова, Шатілов, С. Стальський, Чкалов, Джамбул Джабаєв (2), Фурманов, О. Толстой, Сурков, Грузньов, Леонідзе, Ільїн, Крилов, Водопянов, С. А. Колпак, Фадеєв, Маяковський, Фіш, Лебедев-Кумач. Крім того в „українській читанці вміщені ще статті про Леніна і ще „Казку про Леніна", про Пушкіна, Ломоносова, Котовского.

При повищих творах тільки раз зазначено, що це твір перекладений з польської мови (при Ванді Василевській), а про всі інші твори може український читач-учень думати, що вони, оті чужинні письменники, писали по українськи. Це також має свою тайну мету, щоб скоріше дібратися і завоювати душу української дитини. В Галичині, після першого відходу Совєтів, ми стрічали українську дівчину, що як „відмінниця" закінчила десятирічку і не знала, що М. Островський, для якого перед його смертю редактори „Комсомольської Правди" написали були по російськи повість „Як гартувалася сталь" — це не український письменник.

Та повища заввага зроблена тільки мимоходом, головна наша ціль, який читацький матеріял вміщений у цій „літературній читанці".

Карл Маркс учив, що історію творять не великі одиниці, тільки маси. Коли назріває хвиля зміни соціяльних умов суспільства, то згідно зі законом історичного матеріялізму, завжди знайдуться люди, що поведуть до боротьби пролетаріят. Тоді підтримували й вихваляли такі літературні твори, де героєм була „маса", а не великі особистості. Та коли Сталін засів твердо у Кремлі, від тоді вчать усіх і всюди, що всю революцію зробив тільки Сталін, а всі інші большевицькі вожаки були тільки послушниками „великого Йосифа Віссаріоновича". І така то совєтська „демократія", без маси, без демосу, без народу, а тільки зі Сталіном, ну і трохи ще із Леніном. Тому то про Сталіна вміщено аж девять номерів, що на всі лади оспівують того совєтського „демократа", а крім того ще в багатьох інших місцях згадується, де тільки можна, сьогочасного диктатора, чи по совєтському, „демократа", Йосипа.

Сталіна величають не тільки мільйони його рабів, але навіть сонце на небі, бо В. Бичко пише так:

Ще ж так не світило нам
сонце на землі —
мабуть, воно в Сталіна
побуло в Кремлі.

Далі той сам „поет" вживає таких переборщених порівнань, яких могли колись уживати тільки ті поети, що вихваляли східних сатрапів-деспотів:

Стільки в небі синьому
та нема зірок,
скільки є у Сталіна
в голові думок.

А якийсь В. Нехода кричить аж під небеса:

О, Сталін! Ти життя моє,
Ти наше щастя, наша доля!

Не бракує в тому хорі вихвалювачів і знаних нам колись поетів. В. Сосюра заявляє, що: Це ти, мій край (чому не „краю"?), про вождя співаєш, що дав тобі життя таке прекрасне.

А П. Тичина, в якого вже, здається, висохло джерело правдивої поезії, вмістив такі стрічки, що їх ніяк не можна зарахувати до поезії, хоч вони на те претендують:

Сталінськую пятирічку
закінчить щоб раніш,
треба нам ламати звичку,
почувати молодіш.

Та всі автори, і українські і чужинні, мусять хвалити не тільки Сталіна, але і його Москву.

В. Маяковський взиває ввесь світ, навіть негрів, щоб вивчали російську мову, щоб слухали Москви:

Товарищу молодь! Дивись на Москву,
на російську вуха гостріше!
Та будь я негром, старим, престарим,
труди поклав би шалені,
щоб російську знати тільки за тим,
що мовив по російськи Ленін.

Та й хахол Тичина мусить те саме писати про Москву:

Як рідні на світі і теплі слова,
із ним найтепліше — це слово Москва.
Москва наша люба, Москва наша славна!

П. Тичина навіть вірш про Київ кінчає пеаном у честь Москви:

Тобі тепер (Києву) кругом у світ оконця.
А від Москви — ой сонця! сонця! сонця!

Тут треба зазначити, що слово „оконця" мусів ужити поет тільки тому, що йому треба було риму до „сонця", бо увесь світ тепер знає, які „оконця" ведуть зі залізної заслони „у світ".

Та може дехто закинути нам, що ми вибіраєм самі тільки вірші, в яких автори завжди трохи перебільшують, бо ж це „поезія", що звертається до почувань. Тому ми наведемо і те місце із прози М. Михайлова, що він пише про „Кремль".

Це серце нашої батьківщини — Кремль. Як серце, Кремль — трикутний.

Тут промовляє Сталін.

Сталін! Завжди ми носимо в душі це дороге імя!

А тут, у Кремлі, на кожному кроці встає перед нами той образ. З почуттям глибокої пошани й гордости відчуваємо ми близькість цієї великої людини.

У Кремлі жив Ленін. І Сталін тут живе, у Кремлі.

Звідси, з Кремля, великий геній керує нашою боротьбою за комунізм".

„Боротьба за комунізм!" — це побіч Сталіна друга тема, що про неї пишеться в читанці. Тут пишуть про те, як Москва завойовувала Україну перед тридцяти роками. Пишеться про Щорса, Чапаєва, Котовського, про всяких партизан, а всюди понад ними... Сталін. Пишеться і про другу світову війну — і знову те саме.

(Докінчення на стор. 4-тій)

Д-р Петро Прибитківський, Торонто

ВЕЛИКДЕНЬ В ОДЕСЬКІЙ ТЮРМІ

(Військовий спомин).

4)

Разом з особистою ревізією, було получене також виповнювання анкетних листків, в яких треба було подати цілий свій родовід від дня народження аж до останніх днів. Під вечір нас всіх завели до якогось будинку, що своїм розміщенням ніяк не надавався на хочби хвилевий арешт такої кількости людей. Тут ми просиділи около двох днів. Десь після обіду нам казали зійти в долину на подвіря. Нас окружили чекісти з машиновими крісами зі всіх сторін. Одні на конях, другі піші. — „Ходом руш" — впав приказ. І ми всі подалися вулицями міста. Прохожі кидають сумним поглядом в нашу сторону. Завважили це чекісти і давай стріляти на пострах. На вулицях якби замело. Всьо вивтікало і тільки здалека видно групи людей, які приглядались цему „парадному" походові в невідомому напрямку. З одної такої групи людей у віддалі яких 200 кроків махає білою хусточкою п. Шура, урядничка Стаційної Команди. Вже смеркає, а ми ще машеруємо. Аж десь біля години 10-ої вечером ми пристанули перед великою одеською тюрмою, що одним боком прилягала до Чорного Моря а з других сторін обведена грубими і високими мурами. Двері відчинились. Вступаємо в тюрму і мимоволі кожний питає себе: — Чи вийду з неї ще живий?

Йдемо крутими коридорами. Кілька тюремних дверей замикається за нами. Ми вже на великім тюремнім подвірю. Минаємо великі бльоки довгої тюрми. Йдемо добрих кілька хвиль, аж нарешті: Стій. Перед нами один з таких бльоків тюрми, який призначений для нас. Там ще того дня тюремні воші і тифозні бакцилі не одному вязневі підточували й так вже кволе здоровя. Цементову долівку і деревляні „пріча" облито вапном. Все ще мокре. Ми нічого про це не знаємо і нічого не бачимо, бо входимо на перший поверх цього будинку без світла, а на дворі темна ніч. Без сінників, без покривал, взагалі без хочби якого небудь шмаття, кажуть нам лягати в неогрітій просторій тюремній залі на мокрі ще пріча. Нема часу на роздумування. Кожний з нас прямо з ніг вже валиться. Майже в голоді і в досить гарячу днину пройшли пішки великий шмат дороги. З центрум міста Одеси аж до страшної одеської тюрми. Змучені спимо і не спимо. Аж тут дідня в неділю доходять до нас звуки великодніх дзвонів української церковці, що стояла десь близько цеї тюрми. Хтось голосно питає: Що це?! Великодні дзвони? Таж сьогодня й наш Великдень. Христос Воскрес! Позривались всі на ноги і кожний щось думав. Сльози тиснуться до очей. Чути шептання молитов. На дворі стає вже ясніше. Дивимось один на одного і себе не пізнаємо. Не знаємо, чи сміятись, чи нарікати... Наші убрання через ніч зовсім побіліли. Кожний з нас спав в убранні на мокрім прічу скропленім вапном. То так наче на глум, виглядала наша великодня одіж. Прекрасний великодній ранок. Сонце з легка підходить вгору. А дзвони дзвонять, не перестають. Сходимо надолину по якусь зупу на сніданя. Але до чого ж її набрати. Дивлюсь а сот. Г., колишній мій професор від греки, у кускові хліба, що його дістав на цілий день, довбає ямку, щоб до неї взяти трохи тюремної зупи. Його наслідують інші, бо кілька бляшаних горняток, що їх дехто вспів тут принести, абсолютно замало, щоби з них могли всі користати. А нас майже 200 осіб.

Сонце показує вже годину 9-ту. Доходить до нас вістка, що місцеві українці, що мешкають близько цеї тюрми, довідавшись, що брати-галичани опинились в тюрмі, зібрали на скору руку яйця, пасху і проче печиво і в кількох кошах принесли до тюрми, щоб це все між нас розділити. Тюремне начальство цим разом, хоч й не даром, дозволило їм на це шляхотне і хрoстиянське діло. Нам дозволено зійти на тюремне подвіря. Тут якраз стрічає вже нас делеґація українців з українським священиком на чолі. В їхніх руках повні коші печива. Середнього віку священик відмовляє молитву, посвячує пасху, яйця і проче печиво та виголошує проповідь. Всі ми станули півколесом і слухали слів цего українського патріота - священика. Говорив про муки і страсти Христа, про Його Воскресіння. Будьте бодрі духом і ви брати. Ви хвилево відлучені від своїх рідних і терпите душевно. Я вповні розумію ваше теперішнє положення. Але вірте, що те минеться. Правда вкінці побідить. Моліться а Воскресший Христос занесе Ваші молитви перед Престіл Всевишнього. І молитви ваші будуть вислухані! Ваші тяжкі дні скінчаться. Ви діждетеся волі. Ви побачите ще своїх рідних та зможете дальше працювати для добра свойого народу, для своєї любої Батьківщини, а на славу Воскресшого. Український вояк не звик плакати. Але слова героя священика так поділали на присутніх старшин і стрільців УГА, що у багатьох показались сльози на очах. А дехто таки добре прослезився. Після цього, розділювано свячене, складаючи собі навзаїм найщиріші великодні побажання. Дорогі гості мусіли з нами вже розпрощатись, бо на них ждав вже один з тюремної сторожі. Ми щиро стискали руку священика і тим світським українським патріотом Одеси, які не зважаючи на ризико звязане з такими відвідинами, виявили свою правдиво братерську любов. Христос Воскрес, звучало на прощання останнє їх слово. Во істину воскрес, відповідали їм старшини УГА — вязні Одеської тюрми в 1920 р.

(Кінець).

ДЕЛЕҐАТИ ТА ЇХ ЗАСТУПНИКИ НА XXII. ЗВИЧАЙНУ КОНВЕНЦІЮ УНС.

Одобрені Головним Екзекутивним Комітетом Українського Народного Союзу.

Відділ	Ч.г.*	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заст. делегата
1	3	Володимир Л. Чернега	Пилип Кулянда
2	3	Микола Тодорів	Василь Сенькович
3	2	Данило Слободян	Михайло Сухорський
5	2	Михайло Галан	Павло Барнич
	2	Іван Сидор	Михайло Левицький
7	3	Андрій Капітула	Др. Іван Скваєр
8	2	Пилип Гарасимів	Микола Кендзерський
	2	Василь Мандзій	Микола Чолій
9	2	Павло Нарадко	Анна Старовецька
10	2	Василь Глива	Іван Праскевич
11	2	Теодор Волощук	Михайло Карабін
13	2	Іван Урбан.	Антін Дзямба
14	2	Михайло П. Отрок	Михайло Демків
	2	Михайло Басараб	Андрій Андреюк
17	2	Марія Плечій	Михайло Смерека
18-416	1	Анна Пупчик	Осип Ванцяк
20	2	Матвій Прихітько	Осип Кошій
	2	Іван Підпригора	Іван Костюк
21	2	Теодор Смик	Михайло Гулячок
22	3	Павло Каня	Анна Л. Петрів
23	2	Анна Прискович	Василь Шуран
24	2	Антін Круль	Іван Савчин
25	3	Др. Лука Мишуга	Евген Крук
28	2	Микола Бабяк	Іван Галіда
29	3	Михайло Малищак	Олена Блой
30	2	Михайло Філіпс	Іван Бат
31	2	Кирило Феценко	Михайло Сток
33	2	Анна Дзюрдзевич	Олена Скочипець
	2	Анна Дудик	Катерина Нісевич
36	3	Евдокія Герула	Анастазія Грицак
37	2	Анна Пограничка	Марія Процак
38	2	Василь Нусь	Іван Намісняк
	2	Михайло Тарбій	Андрій Бішоп
39	2	Олекса Шмокалюк	Микола Клюєнк
	2	Іван Пігуляк	Іван Лесюк
	2	Віктор Осухівський	Яким Клячко
40-60	2	Володимир Вітковський	Михайло Оленик
42	3	Петро Головачук	Михайло Ткач
44	2	Лука Демчук	Василь Шишка
45	2	Михайло Дубас	Григорій Грицишин
	2	Антін Гарасим	Теодор Мулик
	2	Микола Сеник	Михайло Вишиванюк
46	2	Степан Матчак	Іван Сквіртнянський
47	2	Марія Заблоцька	Марія Копчук
48-278	2	Михайло Нагребецький	Марта Турчин
49	1	Микола Юречків	Петро Стецюк
50	2	Петро Гіль	— — — —
52	2	Дмитро Хрупалик	Василь Бурко
53	3	Карло Сачко	Володимир Малевич
54	2	Антін Маланчук	Богдан Салабай
55	3	Марія Шандровська	Петро Чайковський
56	2	Михайло Медвідь	Іван Ковальчик
57	2	Григорій Недільський	Роман Ракочий
	2	Іван Варна	Антін Білинський
58	2	Антін Шанайда	Іван Горбовий
	2	Михайло Дацковський	Михайло Онищак
59	2	Михайло Галькевич	Осип Підлуський
	2	Юрій Добош	Андрій Монюк
62	2	Василь Відій	Олекса Туринець
63	2	Микола Панчик	Микола Шанайда
	2	Дмитро Турко	Іван Панчик
	2	Марсель Опалка	Микола Фицик
64	2	Іван Бурний	Антін Зелинський
65	3	Андрій Сміт	Іван Левчик
66-184	2	Іван Лазорчик	Антін Регуш
67	2	Іван Патуляк	Трохим Стадник
69	3	Михайло Ликтей	Евген Парницький
70	2	Пилип Дмитриха	Степан Костів
	2	Володимир Кушнір	Іван Щур
71	2	Анна Іш	Марія Денко
72-32	2	Анна Келлер	Дмитро Семенко
73-454	2	Дмитро Лободяк	Петро Фірман
74-313	2	о. Степан Мусійчук	о. Степан Прокопчук
75	3	Іван Слупецький	Петро Костирка
76	2	Петро Цап	Микола Хащевський
	2	Василь Салабун	Андрій Дідилівський
77-273	2	Петро Федаш	Амелія Вільчевська
78-424	1	Іван Петрунцьо	Михайло Шайняк
81	2	Михайло Блаусяк	Михайло Щуба
83	2	Роман Карбівник	Семен Черномаз
	2	Олекса Бабяк	Михайло Кончак
84	2	Петро Е. Дудко	Павло Клубчак
85	3	Онуфрій Костюк	Володимир Палагнюк
86	2	Павло Саламаха	Петро Польовий
87	2	Микола Трояновський	Олександер Костецький
90	3	Іван Чепа	Степан Дудун
91	2	Михайло Хаць	Осип Шавинський
	2	Петро Кочірка	Володимир Кремінь
93-387	2	Пилип Беньковський	Василь Гірчиця
94	2	Іван Заблоцький	Іван Чупка
	2	Андрій Патра	Михайло Бабій
	2	Володимир Крушельницький	Дмитро Васько
96	2	Володимир В. Кульчицький	Михайло Березонський
	2	Дмитро Василик	Степан Король
97	3	Василь Бродський	Микола Кузьма
98	2	Іван Дудиш	Іван Чорній
99	2	Степан Лаврик	Яків Ільків
100	2	Андрій Цебак	Іван Лаврівський
102	2	Микола Бусько	Осип Труш
	2	МиколаОлексик	Юрій Гіряк
	2	Микола Бобечко	Григорій Голубець
103	2	Павло Стецик	Теодор Барсук
104	3	Михайло Зельвак	Юрій Литка
105	2	Юрій Марущак	Михайло Мадай
	2	Дмитро Слободян	Онуфрій Волчик
106	2	Осип Коцовський	Михайло Попель
	2	Григорій Дацьків	Василь Любас
107	2	о. Павло Дармоць	Іван Матейчук
108	2	Михайло Колодій	Михайло Мартиняк
109	2	Михайло І. Шепеляк	Микола Мороз
112	2	Ева Лялюк	Софія Лазуна
	2	Марія Федак	Олена Проців
	2	Роза Купчик	Катерина Габровська
113	2	Нестор Корчок	Олекса Козенчак
116	1	Павло Стадник	Михайло Горват
117	2	Микола Худакевич	Семен Кучма
118	2	Михайло Сарахман	Іван Корбецький
119	1	Марія Вілан	Ева Нестер
120	3	Ілько Кобаль	Іван Монастирський
121	3	Олекса Гадз	Дмитро Іванців
123	2	Василь Бадан	Микола Пециль
124	2	Іван Драбик	Олександер Вала
125	3	Ксеня Плитак	Марія Леськів
	2	Іванка Подола	Антонія Куропась
126	1	Григорій Дидів	Володимир Дидів
127	2	Максим Левицький	Анна Качур
	2	Ілія Була	Степан Ювзак
128-422	2	Володимир М. Сеньків	Антонія Синстун
130	2	Іван Серединський	Вавиль Дроботій
	2	Михайло Коваль	Петро Горішний
	2	Григорій Лучанко	Михайло Кравчук
132	2	Дмитро Сова	Григорій Куницький

Відділ	Ч.г.*	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заст. делегата
133	3	Мирон Литвин	Михайло Матіяш
134	2	Роза Жук	Анна Клим
136	3	Осип Сусь	Михайло Гальовський
137	3	Степан Колодруб	Михайло Колодруб
138-434	2	Михайло Когут	Павло Суховірський
139	2	Дмитро Кошіль	Михайло Вовчук
140	2	Степан Нановський	Франко Нановський
141	1	Осип Якіма	Анастазія Якіма
142	3	Петро Остапчук	Степан Пограничний
143	3	Петро Ландик	Іван Дудяк
144-408	2	Михайло Фединський мол.	Микола Хомко
145	2	Антін Лаврук	Пилип Назарук
146	3	Іван Панчук	Максим Головчак
147	2	Василь Ракочий	Дмитро Рудакевич
	2	Іван Рудакевич	Микола Антонюк
	2	Іван Федорак	Григорій Віленький
149	1	Марія Стецьків	Іван Дубик
150	3	Володимир І. Гуска	Маделін А. Муневич
151	3	Меланія Худоба	Анна Віленька
152	2	Іван Вакум	Теодор В. Шумейко
155	2	Іван Макар	Андрій Яричевський
	2	Теодор Пізнак	Іван Бундяк
	2	Михайло Чумер	Михайло Гуряк
156	3	Василь Новак	Павло Закорчемний
	2	Микола Міллєр	Микола Іщук
157-196	1	Іван Зварич	Дмитро Костюк
158	2	Юліян Павчак	Ілія Пагут
	2	Михайло Баглай	Юрій Сокіл
159	1	Михайло Камінський	Марія Петрівська
160	2	Матвій Костишин	Яків Претика
161	2	Осип Литвин	Іван С. Антушак
	2	Андрій Дзюла	Іван Геряк
163	2	Іван Потучко	Олена Д. Лотоцька
	2	Микола Курко	Петро Мельник
164	2	Іван Роль	Микола Луців
	2	Петро Гелетій	Степан Рудий
165	2	Марія Пелехата	Наталія Корнова
167	2	Дмитро Медицький	Григорій Миськів
168	3	Степан Космина	Григорій Геба
170	2	Іван Слободян	Павло Мелень
	2	Осип Логін	Іван Грабар
171	2	Стелля Расн	Марія Грабар
173	2	Степан Фігун	Михайло Марущак
175	2	Василь Бартош	Василь Братус
	2	Іван Братус	Михайло Попик
176	3	Петро Бабяк	Осип Дороцький
177	2	Іван Лаба	Стефанія Саска
178	3	Микола М. Беднарчик	Петро Кухар
179	2	Михайло Дмитришин	Михайло Петровський
	2	Михайло Кульчицький	Михайло Паращак
180	2	Джені Е. Пулк	Ольга А. Зепко
181	2	Дмитро Ясінчук	Петро Лапчинський
182	3	Григорій Яськів	Михайло Філь
183	3	Андрій Віхорек	Микола Медвідь
185-43	2	Микита Кіцера	Григорій Коваль
186	1	Юлія Ваволяк	Адам Д. Баволяк
187	1	Теодор Сенчук	Антося Чупрун
189	2	Іван Харамбура	Володимир Басюк
191	2	Олекса Заяць	Михайло Драбик
192	3	Матвій Політило	Володимир Семенів
194	2	Михайло Вачинський	Олександер Мотиль
	2	Евстахій Манацький	Ярослав Салдан
	2	Василь Загаєвич	Василь Никифорук
199	1	Осип Доскоч	Григорій Матурняк
200	2	Василь Воргуль	Евген Паращук
	2	Володимир Шіпка	Володимир Цісик
201-228	2	Роман Тенетило	Роза Уренко
203	2	Степан Юрчинський	Ольга Жук
204	2	Василь Гасій	Мирон Леськів
	2	Павло Марко	Григорій Вакуменко
	2	Теодор Скульський	Анна Гладун
206	2	Ілія Околита	Петро Гук
	2	Дмитро Бойко	Роза Борис
	2	Петро Тепер	Роза Вецаль
207	2	Василь Гудима	Яків Романюк
210	1	Михайло Франко	Анастазія Кобан
211	2	Теодор Соколовський	Антін Кривий
213	2	Олекса Ковальський	Осип Кобрин
	2	Микита Пахолок	Микола Маньків
216-415	1	Анастазія Сітницька	Лілліян Дибас
217	2	Петро Паснак	Іван Клодзінський
	2	Константин Шевчук	Михайло Яцула
	2	Андрій Іванів	Михайло Рудий
218	2	Михайло Ткачишин	Михайло Сорока
	2	Михайло Стахура	Михайло Бурий
219	2	Семен Чорномаз	Михайло Юров
	2	Григорій Дорошенко	Матвій Соколовський
	2	Андрій Мудровський	о. Дмитро Савка
220	2	Петро Блідий	Дмитро Гізовський
	2	Григорій Гарасим	Петро Пучіло
221	2	Пилип Т. Васильовський	Іван Дужанський
	2	Др. Іван Е. Смук	Анна Васильовська
	2	Роман І. Смук	Марія Шпікула
223	2	Іван Гринчишин	Андрій Мороз
	2	Лука Худоба	Теодор Чолій
226	2	Карло Герула	Михайло Колдан
227-135	2	Петро Цап	Володимир Ціхон
229	2	Михайло Дутчак	Анна Гулька
230	2	Іван Павловський	Юлія Войтович
	2	Михайло Мушинський	Петро Стахура
	2	Юрій Присташ	Анна Мітулинська
232	1	Мирослав Пандрак	Юрій Годзик
233-79	2	Олена Маґер	Пелагія Серединська
234	2	Павло Сташко	Микола Кіценюк
	2	Степан Могила	Іван Кіценюк
235	2	Лев Бобак	Андрій Теплий
236	2	Тирус Шкирпан	Теодор Баль
237	2	Лука Благітка	Григорій Матись
	2	Михайло Крика	Степан Кулій
238	2	Іван Масний	Григорій Костецький
	2	Олекса Селинський	Василь Мигован
	2	Петро Мороз	Петро Попович
239	2	Володимир Галан	Семен Рудакевич
	2	Др. Павло Дубас	Степан Мілян
241	2	Степан Бардачевський	Антін Камфоник
242	3	Василь Найдух	Дмитро Гришко
243	2	Петро Костюк	Ілія Гаврищків
245	3	Матвій Скоропад	Осип Сабат
246	2	Юрій Притула	Василь Сподарик
247	2	Михайло Маєр	Микола Гурний
	2	Петро Сас	Микола Кравчишин
248	2	Михайло Кобилянський	Михайло Пик
251	2	Омелян Купчик	Осип Керик
	2	Василь Козир	Дмитро Загута
252	3	Дмитро Когут	Іван Магас
253	2	Павло Хомин	Дам'ян Харко
254	3	Антін Котик	Антін Установський
255-41	2	Юрій Киселиця	Михайло Терпко
259	2	Василь Гуля	Степан Троць
	2	Марія Генсьорська	Григорій Горинь
261	1	Осип Аркотин	Прокіп Гульда
262	2	Олена Придун	Данило Геряк
264	2	Анна Спінда	Ірина Шиварська

Відділ	Ч.г.*	Ім'я і прізвище делегата	Ім'я і прізвище заст. делегата
265-314	2	Осип Коцюбка	Катерина Стець
266	2	Теодор Сюрко	Василь Папура
	2	Василь Труфим	Павло Чучман
267	2	Константин Дідух	Роман Каплун
268	3	Теодор Радинський	Валентин Федірко
270	3	Микола Заяць	Михайло Варан
271	2	Григорій Левуш	Степан Сидур
272	1	Володимир Отасюк	Василь Дудак
274	2	Теодор Семедин	Степан Семедин
	2	Василь Середневський	Михайло Лопушанський
275	2	Марвін Гречин	— — — —
276	2	Іван Новиковський	Юліян Монастирський
	2	Осип Вілик	Теодор Судя
	2	Михайло Шибинський	Михайло Фук
277	2	Василь Дерлиця	Андрій Стефанів
	2	Михайло Курдина	Микола Мединський
280	2	Онуфрій Запоточний	Агнес Міцкевич
281	3	Іван Довган	Лев Вачинський
282-95	1	Катерина Лукач	Меланія Добрянська
283	2	Михайло Фіга	Михайло Курій
284	2	Іван Василюка	Олекса Петришин
286	2	Василь Челяк	Дмитро Кіцей
287	2	Теодор Литвинюк	Катерина Маґура
288	2	Андрій Данилюк	Михайло Брус
	2	Дмитро Мушастий	Максим Паращак
289-269	2	Василь Б. Гузар	Петро І. Рудий
290	2	Михайлина Іваник	Марія Вартох
291	3	Василь Гусіль	Андрій Ювза
292	2	Петро Кізель	Михайло Гузиляк
	2	Ольга Дідик	Іван Б. Дячун
	2	Іван Форись	Теодор Михальчук
293	3	Марія Демидчук	Гринько Пилипяк
295	3	Олекса Зенко	Павло Славич
296	2	Максим Капітула	Зенон Ковалюк
	2	Михайло Земледух	Марія Федан
298	2	Василь Морозович	Марія Дідоха
299	1	Іван Сидорович	Іван Самуляк
300	2	Франко Кавчак	Микола Шибинський
301	3	Михайло Криштадь	— — — —
303	2	Анна Р. Куземчак	Олена Лехман
304	2	Микола Гнатик	Степан Зависький
305	3	Михайло Гентош	Іван Годованець
308	2	Петро Івасишин	Михайло Хомицький
310	2	Василь Сенишин	Олекса Рибак
312	2	Василь Хміль	Михайло Полегоньний
316	2	Микола Магомет	Іван Куцій
	2	Василь Іванців	Михайло Димкар
	2	Володимир Гурянський	Іван Свереда
317	2	Іван Кіянка	Анастазія Д. Андрусишин
318	2	Юлія Сидор	Юлія Тхорик
319	2	Юрій Вельгош	Петро Цалинський
320	3	Осип Мармаш	Осип Семенків
321	2	Федір Цюх	Володимир Люба
322	1	Іванна Карач	Катерина Дубас
323	2	Микола Кархут	Дмитро Яремко
324	3	Олександер Горохівський	Іван Струк
325	2	Петро Малицький	Юрій Палащук
	2	Михайло Поворозник	Іван Гаврищко
	2	Володимир Возняковський	Іван Вішко
327	2	Михайло Керич	Дмитро Домитришин
330	3	Микола Паламар	Евстахій Швайковський
331	2	Михайло Ключка	Антін Романюк
332	2	Василь Балицький	Мирон Венгрин
333	2	Володимир Боберський	Іван Боберський
334	2	Микола Задерецький	Іван Жук
	2	Степан Морозович	Дмитро Гавриляк
335	2	Олекса Мотулка	Юрій Новак
336	2	Григорій Кішель	Семен Постолюк
	2	Григорій Степаняк	Михайло Лемчишин
338	2	Павло Янковський	Іван Адамів
	2	о. Григорій Пипюк	Евген Пипюк
339	2	Андрій Хромяк	Іван Сорока
341	2	Богдан Зелений	Іван Стодольний
	2	Іван Хрін	Олекса Косяковський
342	3	Іван Маркович	Григорій Гайдук
343	3	Катерина М. Саєлс	Фріда Т. Дмитрів
344	1	Григорій Геба	Микола Костюк
345	2	Петро Андрущак	Борис Пилатюк
347	3	Григорій Тимчій	Григорій Замойський
348	3	Марія Періг	Варвара Дубас
349-315	2	Микола Лісний	Степан Дембицький
350	3	Василь Карий	Ільно Михайлишин
352	2	Михайло Гавриляк	Данило Яворський
353	2	Микола Василюк	Марія Василюк
355	1	Михайло Генковський	Петро Занько
357-399	1	Степан Возьний	Олена Дністрян
358	2	Марія Фадик	Стелля Паливода
361	2	Микола Левкович	Др. Семен Демидчук
	2	Степан Ковальчук	Володимир Гомицький
	2	Мартин Малетич	Василь Савицький
362	3	Осип Осередчук	Франко Павловець
363	2	Гаврило Підскальний	Олекса Іванців
364	2	Михайло Сентій	Григорій Кукіж
	2	Марія Кукіж	Стелля Шийка
	2	Омелян Білецький	Степан Чорній
365-382	1	Михайло Руднянин	Катерина Гарбіст
367	2	Микола Сорохтей	Василь Бабій
	2	Василь Попович	Павло Лисько
	2	Михайло Мельник	Теодор Песко
369	2	Гнат Климишин	Степан Новацький
	2	Михайло Куба	Григорій Березяк
370	2	Карло Стасюк	Микола Хабинець
	2	Петро Воляник	Михайло Сампара
371	2	Юліян Баранюк	Павло Гут
	2	Олекса Паньків	Олекса Шумський
372	2	Юліян Голинський	Осип Ярема
373	2	Анна Громоцька	Марія Греськів
374	2	Микола Кісіль	Петро Пантелюк
375	2	Григорій Дороховський	Микола Волошанський
	2	Петро Іваш	Осип Бережницький
376-420	2	Володимир Гвязда	Михайло Обах
379	2	Василь Пилипів	Григорій Бобик
	2	Остап Забитко	Михайло Воловник
	2	Михайло Самків	Михайло Деметро
383	2	Володимир Довгань	Михайло Буката
	2	Іван Грозинський	Петро Мартинюк
385	2	Микола Бойко	Осип Ковалів
	2	Олекса Козак	Павло Федорців
386	2	Іван Лисогір	Петро Пастернак
388	2	Евфемія Воловняк	Григорій Лебіщак
	2	Михайло Весоловський	Микола Рубаш
389-356	1	Станислав І. Теслюк	Анна Андерсон
390	2	Петро Вугрин	Михайло Яцвич
391-378	2	Василь Сидор	Василь Зінюк
393-92	2	Евген Баланда	Михайло Литвин
396	1	Федір Цулупа	Іван Катериняк
397	2	Тетяна Костик	Олена Журибіда
400	2	Микола Воловецький	Микола Цуп
401-34	1	Михайло Люлька	Петро Сисин
403	2	Демко Хомин	Іван Піш
405-448	2	Іван Легус	Іван Фалат
406	3	Андрій Тарас	Михайло І. Борик

*) Число голосів.

(Продовження на стор. 4-тій)

Одна шкільна читанка в советській „демократії"

(Докінчення зі стор. 2-гої).

Так то виховують вже десятирічних дітей до боротьби за комунізм, але не тільки в Україні, а в усьому світі. Ось що пише М. Ільїн у статті про „Герб нашої країни".

„Те, що завойовано нами, завойовано **для всього світу** — подібно до того, як оволодіння вогнем стало надбанням усіх людей, усіх поколінь.

Ось чому на нашому гербі серп і молот зображені на всій земній кулі... ось чому накреслено заклик: **Пролетарі всіх країн, єднайтесь!"**

Ось як навчають Совети вже своїх найменших дітей, а деякі наївні західні демократичні політики і державні провідники вірять, що зі Советами можна прийти таки до порозуміння. Зі Советами може бути мир тільки до тієї хвилі, доки це буде їм вигідне. Так учить їхня наука, так вони думають удень і вночі... і до того вони систематично й наполегливо змагають на кожному кроці.

Та ми знайшли в читанці і таке місце, що може навівати неприємні думки читачам. Це стаття про „Біломорканал", при якому загинули тисячі українців, коли примусово мусіли його копати і там таки складати свої кістки на вічний спочинок.

„Проривати канал було дуже важко. Люди працювали серед грузьких боліт, дрімучих лісів і могутніх скал. Літом тут майже цілу добу світить сонце і нестерпно жарко, взимку темно і дуже холодно".

Є в читанці і згадка про націоналістичне вихвалювання російського народу, мовляв, все, що існує в світі, всі винаходи, зробили... росіяни, але, капіталістичний світ нічого про це не хоче знати. І так читаємо, що ніби то „пятдесять років тому у Кронштадті видатний російський вчений Олександер Попов сконструював перший радіоприймач".

Можна б наводити ще й інші місця, та гадаємо, що вже й того, що ми бачили, досить на те, щоб бачити, які провідні думки керують авторами советських шкільних підручників.

Це вихвалювання на всі можливі лади диктатора Сталіна. Він „наймудріший", „найрідніший із рідних", „найліпший" батько усіх своїх підданих рабів.

„Літературна читанка" каже всім вірити, що все, що московське — це найкраще в світі, що російської мови мають вчитися всі народи, аж до американських негрів включно. Отой свій націоналістичний шовінізм уміють російські большевики годити зі своїм комуністичним інтернаціоналізмом, мовляв, Ленін говорив по російськи, Сталін також так говорить, тож і увесь світ має таксамо говорити. І це мала б бути „вірна розвязка національного питання" в большевиків, як дехто наївно думає і по цьому боці залізної куртини.

Вільний ще сьогодні світ мусить вкінці зрозуміти, що йому грозить від перемоги російського большевицького шовінізму і мусить думати про активну оборону перед небезпекою, яка грозить вільній людській культурі від кремлівських володарів, що змагають завоювати всю земну кулю.

Делеґати та їх заступники на XXII. Звичайну Конвенцію Українського Народного Союзу

(Докінчення зі стор. 3-тої)

Відділ	ч г*	Імя і прізвище делеґата	Імя і прізвище заст. делеґата
409-404	1	Ілія Гришко	Василь Пісечко
413	2	Марія Багрій	Анна Настюк
414	3	Василь Небелюк	Софія Березицька
426-407	1	Іван Височанський	Марія Боднар
427	3	Микола Мотта	Пилип Цибуляк
429-231	1	о. Михайло Кашуба	Юрій Литвинець
430	2	Осип Бакай	Др. Юліян Химинець
	2	Роман Дяків	Ярослав Терлецький
432	2	Василь Гультай	Тома Гуменюк
	2	Стефанія Савчук	Володимир Несторовський
	2	Др. Іван Василенко	Іван Кавун
433-431	2	Степан Бемко	Онисим Грибінчак
435	2	Степан Курляк	Андрій Мельничук
436	2	Петро Вербовецький	Іван Веґера
438-174	2	Степан Терлецький	Андрій Савран
439	1	Іван Дацик	Пилип Іваницький
441	3	Михайло Лисий	Петро І. Голошевський
445	2	Василь Гладун	Степан Боровець
	2	Володимир Косар	Теодор Г. Марцінів
446	2	Петро Товтрівський	Дмитро Фенюк
451-456	2	Єфим Омельченко	Василь Воркевич
452	2	Марія Білик	Маріян Дутчак
455	2	Марія Клячко	Катерина Кенній
458	2	Франко Стахів	Петро Божок
459	2	Анастазія Бордун	Ілія Кміт
461	2	Петро Федак	Григорій Буць
464	2	Дмитро Недошитко	Володимир Кравець
465	2	Осип Дячишин	Іван Хомка
468-453	2	Петро Самець	Михайло Бундза
469	2	Карпо Чорномаз	Михайло Дзюґан
473	2	Осип Чайковський	Ілія Лукіян
	2	Павло Гриневич	Степан Дядів
474-447	2	Константин Наконечний	Герман Савюк
476	2	Павло Маряк	Михайло Лібрук
477	2	Осип Лисогір	Тома Лубянецький

У відділах 50 і 301 признано заступників делеґатів правними делеґатами тому, бо вибрані делеґати не були членами даних відділів повний рік. У відділі 84 узнано перше голосування важним, а уневажнено друге голосування. Тимсамим, признано делеґатом кандидата, який дістав найбільше голосів при першім голосуванні.

Д. Галичин, гол. секретар У. Н. Союзу.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

ДІТРОЙТ, МІШ.

Кілько українців у Дітройті?

Кілько українців у Дітройті? Дещо дивний запит якраз у час перепису населення. Можна б заждати до хвилини, коли буде остаточно оголошений звіт із „цензусу" і тоді напевно довідаємося і про те, кілько є українців у Дітройті. Проте я рішився не ждати на вислід перепису і вже нині огологосити число українців у Дітройті з надією, що й наші українські осередки зроблять таке саме обчислення як і ми власними засобами і силами устійнимо наше число в ЗДА, а з цього матимемо і певний погляд на наші можливості тут.

Моя метода народочислення дуже проста: запити і спостереження. Вона напевно не така точна, як метода державних урядів, що заставляють до цієї праці сотки а то й тисячі науковців по статистиці, цілі штаби переписників тощо, проте вона матиме ту перевагу, що ми з неї докладно довідаємося, що ми уявляємо собою, яку силу представляємо. Бо державний перепис включає в свої списки кожну одиницю, кожне число, а я в мій перепис беру такі одиниці, такі числа, що мають у собі певну конкретну вартість. Ця конкретна вартість називається в мене українець, а українець означає: громадська істота, що виявляє себе в нації, в праці, в українській праці.

Ото ж кілько нас є у Дітрйоті? Я не знаю. Приїхав сюди тільки десять місяців тому. Але я питався і мені сказали українці, що живуть тут 30, 40, 50 років. Один із таких запитаних сказав мені: в Дітройті є кругло 50,000 українців. Другий — 60 тисяч, третій — 30-40 тисяч; четвертий — 20 тисяч, п'ятий — 10,000... І я перестав питати, бо всі мали рацію (вони ж мешкають тут десятки років і мусять знати цю звичайну і цікаву річ), але я аж ніяк не був мудрий із цієї „рації". Проте, як український патріот, я писав до Европи: у Дітройті є 50,000 українців. Мій патріотизм був задоволений, але не були задоволені моя совість і моя жадоба знання правди.

Тоді я зачав приглядатися. Найкращий спосіб обсервації в цьому випадку — це приглядатися до українського організованого життя. І я це зробив. Я навіть почав включатися в це „організоване" життя. І що ж? Поперше, я побачив, що повне включення в українське організоване життя неможливе, бо коли я вписався, як член, до яких десяток організацій і побачив, що поза цим є ще яких 20-30 організацій, до яких можна б вписатися, я рішився стати з боку. Чей же всі організації мені дорогі, до всіх хотів би належати, всі мають прекрасні статути, але як в який спосіб поділити свій час, щоб до всіх належати і брати активну участь у їх праці? Це виключна річ. Одинокий вихід — стояти з боку. Подруге, якщо вже і не належиш до всіх, то хотілося б щонайменше знати, які організації, кілько їх тощо. І я почав обчислювати ці українські організації, питати про них у старших громадян і приглядатися до їх праці: Роблячи список цих українських організацій, я дійшов до яких 40, але тут мене потішили, що їх є найменше 70. Але в цьому не велика хиба, бо коли в самому Дітройті є тільки 40, чи навіть тільки двадцять українських організацій, то це був би доказ, що нас є тут дуже багато — найменше яких 5—10 мільйонів! Але це неможливо, бо цілий Дітройт з околицями не начисляє 5 мільйонів.

І знову з моїх обчислень не вийшло нічого. Але жадоба знати правду перемогла і в цьому випадку. Я почав ходити правильно на всі засідання, збори, пікніки, бінга, академії і т. д., і т. д. І що я запримітив? Коли моє око почало розпізнавати в масі людей знайомі обличчя, я відкрив страшну річ: на всіх пікніках, академіях, сходинах, вічах, тощо, ті самі обличчя. І тоді мені відкрилася правда: в Дітройті є напевно 70 або й більше українських організацій, але в цьому самому Дітройті є найбільше 1,000 українців! І така статистика не переконає мене зараз, що я помиляюся. Бо мене не цікавлять патиматичні числа, мене цікавлять люди, українці. А їх є тільки одна тисяча в Дітройті.

В котрому українському осередку в ЗДА є їх більше? Охотників прошу зробити подібний перепис. Я певний, що Дітройт не найгірший!

Д. Квітка.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ У. Н. СОЮЗУ

CLEVELAND, O.—St. Mary's Lodge No. 112 will hold its monthly meeting this Sunday, April 16, at the St. Peter and Paul Church Hall. Dues will be collected after the third Mass. — E. Lalik, Pres.; H. Prociw, Treas.; R. Kupchik, Fin. Sec'y.; M. Fedak, Rec. Sec'y.

ПАСЕИК, Н. ДЖ. — Місячні збори Тов. ім. Тараса Шевченка, від. 42, відбудуться 16. квітня точно в годині 2. пополудні, в У. Н. Домі, 237 Говп ул. Взиваємо всіх членів взяти масову участь у цих зборах, бо є важні справи до полагодження. Просимо не забувати приєднувати нових членів до Тов. і до Союзу. — За уряд: В. Лелет, предс.; П. Головачук, фін. секр.; А. Ткачук, кас.; М. Котіс, рек. секр.

ТАРЗАН, ч. 2322. Доля дігнала д-ра Зі.

Крикнувши зі страху, дивний доктор поплив до висталючого кореня.

Він пробував викарабкатися наверх, одначе його пальці сховзнулися з мокрої поверхні.

Серед останнього оклику науковець потерпів заслужену кару...

...а міжтим на другому боці ріки завзято боровся Тарзан, щоб не зазнати такої самої долі.